ΑΠ06| ΤΡΙΑΣ

2020 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2020/06-τριασ/

Η έρευνα της θρησκευτικής ιστορίας και παράδοσης των λαών οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι ο άνθρωπος πάντα πίστευε στην ύπαρξη του Θεού. Αρχικά θεοποιούσε τα στοιχεία της φύσης και ό,τι θεωρούσε ανώτερο των δυνάμεών του. Πρόσδιδε στην εσωτερική του γνώση, της ύπαρξης του Υπέρτατου Όντος, χαρακτήρα γήινο, πολεμοχαρή ή ανθρώπινο, ανάλογα με τις τάσεις του. Εξελισσόμενος όμως, διεύρυνε τους Πνευματικούς του ορίζοντες και προσέγγιζε περισσότερο την Αλήθεια. Σταδιακά κατανοούσε ότι το Υπέρτατο Αυτό Ον, είναι Άυλο και Απεριόριστο. Μόνο όμως στον Χριστιανισμό παρουσιάζεται με απόλυτη ακρίβεια το Τρισυπόστατο του Θεού και αποκαλύπτεται στον άνθρωπο ολόκληρη η Αλήθεια.

Η Τριπλή Υπόσταση του Θεού ουδέποτε μπόρεσε να επεξηγηθεί από τον άνθρωπο, ούτε να κατανοηθεί και ν’ αναλυθεί με συλλογισμούς του νου του. Όμως δεν μπόρεσε ούτε να καταρριφθεί, με αποτέλεσμα να παραμείνει ως δόγμα.

Στη Χριστιανική διδασκαλία η Θεία Τριάδα παρουσιάζεται ως Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Κατά τη βάπτιση του Θεανθρώπου Ιησού, φανερώνεται στον άνθρωπο και με τις Τρεις Υποστάσεις. Ο Πατέρας, Θείος Νους, ο Υιός - Λόγος και το Πνεύμα το Άγιο, που φωτίζει, ζωοποιεί και ενεργοποιεί τον άνθρωπο. «Και ευθέως αναβαίνων από του ύδατος είδε σχιζομένους τους Ουρανούς και το Πνεύμα ως περιστεράν καταβαίνον επ’ Αυτόν και φωνή εγένετο εκ τών Ουρανών· συ ει ο Υιός Μου ο αγαπητός, εν σοι ηυδόκησα.» (Μαρκ. Α΄, 10-11)

Η Τριάδα ενώνεται σε Μονάδα. Καθεμιά από τις Υποστάσεις είναι ο Θεός σε διαφορετική μορφή - εκδήλωση, η Άναρχη Θεία Μονάδα, που επεκτείνεται στο Άπειρο και βρίσκεται παντού και είναι Αδιαχώριστη. Οι Τρεις Υποστάσεις Της, εισχωρούν η μία μέσα στην άλλη και συγχωνεύονται. Η Τριάδα συνθέτει τη Μονάδα και η Μονάδα την Τριάδα. Η Ενότητα της Τριαδικότητας και το Ομοούσιο Αυτής είναι ασύλληπτα για τον άνθρωπο. Του είναι αδύνατο ν’ αντιληφθεί την Υπερβατική Αλήθεια, η οποία δεν στηρίζεται σε επιχειρήματα, που εύκολα αντικαθιστούνται από άλλα, αλλά στην Πραγματικότητα, που βρίσκεται πάνω από τα στενά όρια του νου και επεκτείνεται και καλύπτει τα Άπειρα Σύμπαντα.

Ο άνθρωπος μπορεί να αντιληφθεί τις Τρεις Υποστάσεις της Θεότητας, αν αναφέρει αυτές ως Νουν, Ιδέα και Εκδήλωση. Ο Νους περιλαμβάνει το Βασίλειο των Ιδεών. Από Αυτόν πηγάζει και εκπορεύεται κάθε Ιδέα. Αναφέρεται στον Πατέρα-Θεό, που είναι η Πηγή και η Εκπόρευση ολόκληρης της Δημιουργίας. Η Ιδέα ή Σκέψη αναφέρεται στον Υιό - Λόγο, που δημιουργεί και μορφοποιεί τη Δημιουργία. Η Εκδήλωση ή πράξη αναφέρεται στο Άγιο Πνεύμα, που θέτει σε κίνηση την Ιδέα ή Σκέψη και την ωθεί προς την πραγμάτωσή της. Νους, Ιδέα και Εκδήλωση είναι αναπόσπαστα μεταξύ τους. Δεν μπορεί να σχηματιστεί Ιδέα χωρίς Νου, αλλά ούτε και να εκδηλωθεί ο Νους χωρίς την Ιδέα. Μόνο η αδιάσπαστη συνεχόμενη, τριπλή φύση Τους, μπορεί να εγκαθιδρύσει και να φανερώσει το Βασίλειο των Ιδεών.

Ο Άνθρωπος, Εικόνα και Ομοίωμα του Θεού, είναι κι αυτός τρισυπόστατος. Εξεπορεύθη από τον Πατέρα σαν Πνεύμα, που περιέκλειε μέσα του τις αρχές της ψυχής και της ύλης. Κατά την πτώση του ανέπτυξε αυτές και δημιούργησε την ψυχοπνευματική υπόστασή του, που ενέδυσε με σάρκα. Το Πνεύμα του το περιέβαλλε η ψυχή και στη συνέχεια περιέβαλλε αυτήν το γήινο σώμα. Ο άνθρωπος εγκαταστάθηκε στη γη, για να εκδηλώσει με το φυσικό του σώμα το Πνεύμα, ώστε να ολοκληρωθεί και να καταλήξει στην Αρχή του.

Για να μπορέσει όμως ο άνθρωπος να φτάσει στον προορισμό του και να βρει την ισορροπία του, πρέπει να παραδεχτεί την τριπλή του φύση, Πνεύμα - ψυχή - σώμα, και να προσπαθήσει να διευκολύνει την εσωτερική λειτουργία του και τη μεταβίβαση των εντολών του Πνεύματος μέσω της ψυχής στο εξωτερικό του σώμα, ώστε να γίνουν πράξεις, να εκδηλωθούν. Το Πνεύμα του έρχεται σε επαφή, όχι με τη «διάνοια», που είναι προϊόν της πτώσης του, αλλά με το μέρος του Νου, που μπορεί να δεχτεί τις Θείες, Πνευματικές επιταγές, με τον Ουρανό του. Από εκεί πηγάζουν όλες οι ιδέες και οι σκέψεις, που θα τον οδηγήσουν στην Πνευματική πορεία του. Για να ανέλθει ο άνθρωπος πρέπει να απομακρύνει από τον Ουρανό του κάθε στοιχείο, που μπορεί να παραποιήσει ή να περιορίσει τη σύλληψη των Πνευματικών ιδεών, ενώ συγχρόνως είναι απαραίτητο να τον επεκτείνει, εκλεπτύνοντας και καθιστώντας κατάλληλο για Πνευματικό δέκτη - πομπό μεγαλύτερο μέρος του νου του, διανοίγοντας έτσι το Πνευματικό του πεδίο.

Όταν η εξέλιξή του επιτρέπει να φέρει εντός του Πνεύματός του την «Εγώ Ειμί» Παρουσία, ο Ουρανός του δέχεται υποδείξεις από Αυτήν την εσωτερική Πηγή. Ο άνθρωπος καταλαμβάνεται από Πνευματικές ιδέες, που παραμένουν στο νου του, χωρίς να φανερώνονται. Ο Ουρανός του,

που ως τώρα ενεργούσε σαν δέκτης, πρέπει να ενεργήσει ως πομπός. Είναι αναγκαίο να εκπέμψει τις Πνευματικές ιδέες προς την ψυχή του ανθρώπου. Η ψυχή είναι το μέρος του ανθρώπου, όπου εδρεύουν τα συναισθήματα. Μ΄ αυτήν συναισθάνεται και συνειδητοποιεί την ουσία των ιδεών, πλησιάζει σ' αυτές περισσότερο και συγκεκριμενοποιεί την έννοιά τους. Είναι φυσικό, ότι για να μπορέσει η ψυχή να εγκολπωθεί τις Πνευματικές ιδέες πρέπει να είναι ανυψωμένη.

Μια ψυχή που κατακλύζεται από τα πάθη και βρίσκεται σε συνεχή αναταραχή από την ένταση των συναισθημάτων της, που την παρασύρουν σε λάθη και την εγκλωβίζουν σε ανούσιες και περαστικές καταστάσεις, είναι εντελώς ακατάλληλη για να ερμηνεύσει και να κατανοήσει τις ιδέες. Τις απωθεί και δεν αντιλαμβάνεται καθόλου το Θείο μήνυμα, που της μεταφέρουν. Πρέπει η εξέλιξη της ψυχής να συμβαδίζει με του Νου, του Ουρανού. Διαφορετικά η έννοια δεν μεταφράζεται στη γλώσσα της ψυχής και δεν γίνεται συνείδηση μέσα στον άνθρωπο. Τα μηνύματα του Ουρανού μεταφέρονται αλυσιδωτά στην ψυχή. Όταν ακόμα και ένας κρίκος έχει ραγίσει, η επικοινωνία είναι ελλιπής ή διακόπτεται εντελώς. Επομένως το Πνεύμα πρέπει να έχει αρραγή σύνδεση και με τον Ουρανό και με την ψυχή. Για να επιτευχθεί αυτό πρέπει στην ψυχή να επικρατεί η Πνευματική ενατένιση των πραγμάτων. Τα συναισθήματα να υπάγονται στην υπηρεσία του Πνεύματος, με σκοπό να αναχθούν και να έχουν Πνευματικές εκφάνσεις. Δεν επιτρέπεται σ' αυτά να άγουν και να φέρουν τον άνθρωπο ανάλογα με τις ασταθείς επιθυμίες τους. Άλλωστε η ψυχή θα μεταβιβάσει στο σώμα την ενσυνείδητη γνώση της και θα το κατευθύνει στην εκδήλωση αυτής. Αν δεν έχει σταθερότητα και αντοχή, το σώμα αγνοεί τη φωνή της και πράττει αντίθετα προς το Πνεύμα και σύμφωνα με την ύλη. Μόνο μια ψυχή που πνευματοκρατείται μπορεί να υποτάξει το σώμα και τις απαιτήσεις του και να το χρησιμοποιήσει για τον ανώτερο Πνευματικό και ουσιαστικό σκοπό, της εξωτερίκευσης των Πνευματικών ιδεών.

Άρα ο άνθρωπος αποτελείται από δύο δέκτες - πομπούς (Πνεύμα - Ουρανός, ψυχή) και από ένα όργανο εκδήλωσης (σώμα), που πρέπει να είναι τέλεια συντονισμένα και εναρμονισμένα και να βρίσκονται στο ίδιο πεδίο εξέλιξης, για να φέρουν αποτελέσματα Πνευματικά, που συντείνουν στην άνοδο, δεν προκαλούν σύγχυση και διαταραχή μέσα στο «είναι» του ανθρώπου και δεν παρεμποδίζουν την Πνευματική διακίνησή του.

Οποιαδήποτε αποδιοργάνωση του εσωτερικού μηχανισμού μπορεί να έχει πολύ άσχημη κατάληξη. Ο άνθρωπος δέχεται παραποιημένες και λανθασμένες ιδέες, τις βιώνει και τις συνειδητοποιεί ως σωστές και τις εκδηλώνει με εσφαλμένο τρόπο. Μια σειρά από λειτουργίες και κινήσεις, που

αποβαίνουν στο αντίθετο από αυτό που πρέπει, χωρίς ο άνθρωπος να καταλαβαίνει ότι αποπροσανατολίστηκε και ξέφυγε από το δρόμο του. Γι’ αυτό είναι απαραίτητο να είναι πολύ προσεχτικός και να μην επαναπαύεται στις επιτυχίες του, αλλά να αγωνίζεται και να επαγρυπνεί πάντα, για να προλάβει μια αποτυχία, η οποία μπορεί να διαλύσει σε μια στιγμή οτιδήποτε με πολύχρονους κόπους δημιούργησε. Πρέπει να επιδιώκει τη διατήρηση της εσωτερικής του αρμονίας, που τον φέρνει σε άμεση επαφή με την «Εγώ Ειμί» Παρουσία, που ταυτίζεται με τον Πατέρα σε Ένα. Μόνον έτσι μπορεί να εναρμονίζεται και να υπηρετεί το Θείο Θέλημα.

Η Άπειρη Αγάπη του Θεού δεν ζητά από τον άνθρωπο απευθείας να εννοήσει, να συνειδητοποιήσει και να εκδηλώσει το Βασίλειο των Ιδεών, ολοκληρώνοντας έτσι τον προορισμό του και ξαναγυρίζοντας στην Πηγή του. Αλλά έδωσε και δίνει σ’ αυτόν μεγάλα χρονικά περιθώρια, που με την ανθρώπινη αντίληψη για το χρόνο μετρούνται σε αιώνες αιώνων.

Πρώτα φανερώθηκε στην ανθρωπότητα ο Πατέρας, Θείος Νους. Μίλησε από φωτισμένους ανθρώπους, ειδικούς Απεσταλμένους, για να φέρει σε επαφή τον άνθρωπο της γης με το Πνευματικό ιδεώδες. Τον βοήθησε να γνωρίσει στοιχειώδεις Πνευματικές έννοιες, έστω όχι από άμεσες εμπειρίες, και έθεσε τις βάσεις του Ουρανού του, φροντίζοντας και προνοώντας με εντεταλμένα Του πνεύματα να τον διευρύνει και να του προσθέτει νέα στοιχεία. Προετοίμασε σταδιακά την ανθρωπότητα, για να δεχτεί την έλευση του Υιού Του και να περάσει από τη σύλληψη των ιδεών στη συνειδητοποίησή τους.
Ο Υιός ενανθρωπίστηκε και πλησίασε τον άνθρωπο. Δίδαξε με τρόπο απλό, εξηγώντας και αναλύοντας τις Πνευματικές του απορίες, οδηγώντας τον σταθερά στην ενσυνείδητη γνώση ορισμένων αρχικών εννοιών, προσθέτοντας όμως και πλήθος από καινούργιες, που με σαφήνεια και τελειότητα εξέθετε, ώστε να παραμείνουν βοήθημα στην ανθρωπότητα για τα επόμενα χρόνια, που θα προχωρούσε με μεγαλύτερα και πιο άνετα βήματα στη συνειδητή κατανόηση και βίωση των μηνυμάτων του Ουρανού.

Όλα τα χρόνια που ακολούθησαν από την ενανθρώπιση του Λόγου και μετά, η ανθρωπότητα είχε την ευκαιρία να αποκτήσει την απαραίτητη ενσυνείδητη γνώση, που θα τη βοηθούσε να περάσει στην εκδήλωση, αλλά και να μάθει να μετατρέπει άμεσα και με ταχύτητα τις ιδέες του Ουρανού σε πράξεις και εκδηλώσεις. Βέβαια η ανθρωπότητα, όπως πάντα, παραμέλησε τη μαθητεία και προετοιμασία της. Έφτασε όμως το πλήρωμα του χρόνου, η ώρα που το Πνεύμα το Άγιο, η τρίτη Υπόσταση της Θεότητας θα φανερωθεί. Προορισμός Του να σκορπίσει το Θείο Φως Του παντού,

να δυναμώσει τον άνθρωπο, να τον ωθήσει να βγάλει στην επιφάνεια τις εσωτερικές Πνευματικές του καταστάσεις. Θα κάνει αποκαλύψεις, που πρέπει απευθείας να εκδηλώνονται.

Έχει περάσει η εποχή της αναζήτησης, η εποχή της συνειδητοποίησης, χωρίς καμιά εξωτερίκευση. Ο άνθρωπος θα αναγκαστεί να εκδηλώσει το Πνεύμα του. Οι ανέτοιμοι πρέπει να υπερδιπλασιάσουν την προσπάθεια, για να καλύψουν τα κενά και να φθάσουν στο επίπεδο της ετοιμότητας, που η νοητική σύλληψη θα γίνεται σκέψη και η σκέψη πράξη, χωρίς να παρέρχεται χρόνος.

Τα πάντα ξεκινάνε από τον Ουρανό του κάθε ανθρώπου. Το Άγιο Πνεύμα έρχεται Αρωγός και Εμπνευστής καθενός που Το επιθυμεί, έμπιστος και αχώριστος σύντροφος, για την εκπλήρωση του πόθου του. Η εγκαθίδρυση της βασιλείας των ιδεών του Ουρανού, θα γίνει με την εκδήλωση του Χριστού. Κάθε άνθρωπος θα μεγαλώσει μέσα του την «Εγώ Ειμί» Παρουσία, θα Χριστοποιηθεί. Ο Πατέρας θα δεχτεί στους Κόλπους Του τους Υιούς Του. Το Άγιο Πνεύμα θα τους συνοδεύει προσθέτοντας και το δικό του λαμπρό Φως στην άπλετη Φωτοχυσία τους.

Ο Χριστοποιημένος Άνθρωπος θα ενωθεί με την Τριάδα αποκτώντας και αυτός όμοια τριαδικότητα και κατανοώντας την ενότητά της. Μόνο τότε θα νιώσει τον τρόπο, που η Τριάδα απαρτίζει το Ένα, αλλά και εκδηλώνει τις Τρεις Υποστάσεις της Μεμονωμένα, χωρίς να υστερεί καμιά σε Θεότητα, Δύναμη, Πανσοφία, Αγάπη, γιατί εξακολουθούν να είναι Ένα. Θα συνειδητοποιήσει το Τρισυπόστατο, γιατί θα τον αγκαλιάζει και θα τον περιλαμβάνει μέσα Του και θα υπάρχει μόνο από τη δική Του ύπαρξη σε αδιαίρετη και συνεχή ένωση.